

една впадина отъ коя-то извира вода средъ една ливада отъ тонко сѣно, и составлява мала локва близъ свой изворъ. Когда Маргарита роди Павела, подарихъ ѱ единъ Индіскій кокосъ (видъ орѣхъ), кого то бѣхъ получилъ даръ. Она го посади въ края на тая локва, за да послужи иѣкогда древето което ще поникне отъ него като епоха на сыновното рожденіе. Госпожа Латуръ, по примѣръ нейнъ, посади другъ единъ кокосъ съ подобно намѣреніе, когда роди Виргиніи. Отъ тая плодове поникнаха два кокотіеры, и тін бѣха сами-те архиви на две-те домородства. Единный ся называваше древо Павелово, а другій древо Виргійно. Растѣніето нмъ соразмѣрно съ онова на нихны млады господары, бѣ мало неравно; но слѣдъ дванадесять годинъ надминуваха и два-та хижы-те споредъ высочина-та си, и сплетяваха вѣке свои-те коноплы съ крехкы гроздове кокосове надъ изворна та щерна. Освень това посаденіе, впадина-та на брега бѣ остала какъ-то бѣ украсена отъ природа-та. Големи капицери посвѣтваха въ чернозарны-те ѱ ребра като черны и зелены звѣзды, а саморасли-те едолонендра волнувахаса отъ вѣтрове-те, като